

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 82.233 van 13 september 1999
in de zaak A. 57.296/IX-1871.**

In zake : 1. het Verbond der Belgische Beroeps-
verenigingen van geneesheren-specialisten,
2. de Belgische Vereniging van geneesheren-
specialisten in fysische geneeskunde en
readaptatie,
3. de Belgische Geneeskundige Beroepsunie
voor orthopedische chirurgie en traumato-
logie van het bewegingsapparaat,
4. de Belgische Reumatologenvereniging,
die woonplaats kiezen bij
advocaten J. GHYSELS en P. FLAMEY,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Aarlenstraat 25

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de
minister van Binnenlandse Zaken en door de
Raad van State, vertegenwoordigd door de
Eerste Voorzitter.

tussenkommende partij :

de Belgische Vereniging voor Osteopathie -
Beroepsvereniging van de Belgische
Osteopaten,
gevestigd te BRUSSEL,
Papenvest 57.

D E R A A D V A N S T A T E , I X e K A M E R ,

Gezien het verzoekschrift dat het Verbond
der Belgische Beroepsverenigingen van geneesheren-
specialisten, de Belgische Vereniging van geneesheren-
specialisten in fysische geneeskunde en readaptatie, de
Belgische Geneeskundige Beroepsunie voor orthopedische
chirurgie en traumatologie van het bewegingsapparaat en
de Belgische Reumatologenvereniging op 5 april 1994
hebben ingediend om de vernietiging te vorderen van "de
beslissing van de Vde Kamer van de Raad van State
dd. 24 januari 1994 houdende bekrachtiging van de

statuten van de 'Belgische Vereniging voor Osteopathie'
- 'Beroepsvereniging van de Belgische Osteopaten'";

Gelet op het arrest nr. 48.517 van 7 juli 1994 waarbij de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing wordt verworpen;

Gezien het verzoekschrift tot tussenkomst van 6 september 1994;

Gelet op de beschikking van 9 september 1994 die de tussenkomst van de Belgische Vereniging voor Osteopathie - Beroepsvereniging van de Belgische Osteopaten toelaat;

Gezien de memorie van antwoord van de eerste vertegenwoordiger van de verwerende partij en de "memorie van wederantwoord - toelichtende memorie" van de verzoekende partijen;

Gezien de memorie van de tussenkomende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door auditeur J. STEVENS;

Gelet op de beschikking van 14 januari 1997 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de laatste memories van de verzoekende partijen en van de tweede vertegenwoordiger van de verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 2 juli 1999 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 6 september 1999;

Gehoord het verslag van voorzitter
J. BORRET;

Gehoord de opmerkingen van advocaat
J. GHYSELS, die verschijnt voor de verzoekende partijen,
van adjunct-adviseur F. VERDUYN, die verschijnt voor de
eerste vertegenwoordiger van de verwerende partij, van
advocaat L. SILANCE, die verschijnt voor de tweede
vertegenwoordiger van de verwerende partij, en van
advocaat J. DE SMET, die verschijnt voor de tussenkomen-
de partij;

Gehoord het eensluidend advies van auditeur
J. STEVENS;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de
wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari
1973;

1. Overwegende dat de bij het bestreden besluit
bekrachtigde statuten werden bekendgemaakt in de bijlage
tot het Belgisch Staatsblad van 2 februari 1994;

2. Overwegende dat de eerste vertegenwoordiger
van de verwerende partij van oordeel is dat de vordering
onontvankelijk "lijkt" ten opzichte van de Belgische
Staat, vertegenwoordigd door de minister van Binnen-
landse Zaken, aangezien deze niet de bevoegdheid heeft
de Raad van State te instrueren, laat staan te corri-
geren, inzake de wijze waarop individuele aanvragen tot
bekrachtiging van statuten van beroepsverenigingen
dienen te worden behandeld; dat hij die zienswijze
afleidt uit het feit dat de Raad van State in deze
materie niet onderworpen is aan de rechtstreekse hiërar-
chische controlebevoegdheid van de minister van Binnen-
landse Zaken;

2.1. Overwegende dat de exceptie gegrond zou zijn indien de Raad van State rechtspersoonlijkheid had; dat nu dat niet het geval is, de verzoekende partijen de Belgische Staat, waarvan de Raad van State een orgaan is, terecht als verwerende partij hebben aangewezen; dat de exceptie wordt afgewezen;

Overwegende dat wel wordt aangenomen dat de Raad van State als orgaan van de Belgische Staat mede ter verdediging van zijn beslissing kan optreden;

3. Overwegende dat de tussenkomenende partij het beroep onontvankelijk noemt omdat de verzoekende partijen het rechtens vereiste belang niet hebben; dat de tussenkomenende partij het immers helemaal niet bewezen acht "dat de beroepsbelangen van de leden van de verzoekende partijen zouden worden geschaad door het oprichten van een beroepsvereniging van osteopaten en dat het bestaan van een beroepsvereniging patiënten zou aansporen tot het raadplegen van haar leden, osteopaten die geen houders zijn van een erkend diploma";

3.1. Overwegende dat de verzoekende partijen terecht repliceren dat de exceptie verband houdt met de grond van de zaak; dat de exceptie wordt afgewezen;

4. Overwegende dat de verzoekende partijen als enig annulatiemiddel aanvoeren :

"Schending van de artikelen 6 van de wet van 31 maart 1898 op de beroepsverenigingen, 2 van het koninklijk besluit nr. 78 van 10 november 1967 betreffende de uitoefening van de geneeskunst, de verpleegkunde, de paramedische beroepen en de geneeskundige commissies, 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, inzonderheid het zorgvuldigheidsbeginsel, het motiverings- en het wettigheidsbeginsel,

doordat, de bestreden beslissing de statuten van de 'Belgische Vereniging voor Osteopathie' - 'Beroeps-

vereniging van de Belgische Osteopaten' bekrachtigt, niettegenstaande deze vereniging ondermeer ook opkomt voor de bescherming en de verdediging van de beroepsbelangen en de organisatie van het beroep, voor 'osteopaten' die niet de wettelijke graad van doctor in de genees-, heel- en verloskunde of de academische graad van arts hebben behaald,

terwijl, de osteopathie valt onder het medisch monopolie van de doctors in de genees-, heel- en verloskunde en de artsen, zoals omschreven in artikel 2 van het koninklijk besluit nr. 78 van 10 november 1967 en de statuten van een vereniging waarin een onwettige doelstelling wordt geformuleerd niet voor bekrachtiging in aanmerking komen, hetgeen trouwens -voor zover die er formeel zou zijn- ook niet afdoende in rechte en in feite kan worden gemotiveerd.";

Overwegende dat de verzoekende partijen in hun toelichting bij het middel nog schrijven :

"In casu willen de belanghebbenden de beroepsuitoefening van een gereguleerd en beschermd beroep regelen dat zij wettelijk niet mogen uitoefenen, omdat zij niet aan de wettelijke voorwaarden voldoen.

Op die manier verschaffen zij zichzelf een schijn van wettigheid, waardoor zij het vertrouwen van het publiek weten te winnen om op georganiseerde wijze volstrekt onwettig de geneeskunde uit te oefenen.

Met het oprichten van een beroepsvereniging verschaffen zij zich ook onwettig een beschermde titel.";

4.1. Overwegende dat artikel 2 van de wet van 31 maart 1898 in uitvoering waarvan het bestreden besluit genomen is, de beroepsvereniging als volgt definieert: "De beroepsvereniging is een vereniging uitsluitend gevormd voor de studie, de bescherming en de ontwikkeling van de beroepsbelangen van haar leden";

Overwegende dat het wel zo is dat blijkens haar statuten de betrokken vereniging "de" osteopaten als haar leden erkent; dat de statuten zich echter niet uitspreken over de vraag of al deze leden wettelijk als osteopaat mogen optreden, met name of zij dat mogen doen ook als zij niet de wettelijke graad van doctor in de genees-, heel- en verloskunde of de academische graad van arts hebben behaald; dat als de statuten op dat punt van enige opvatting getuigen het veeleer is van de opvatting dat alle leden zulks vooralsnog niet kunnen; dat immers blijkens het statutaire doel wordt gestreefd naar "de officiële erkenning van de osteopathie";

Overwegende dat uit het vorenstaande volgt dat uit de statuten van de betrokken vereniging niet blijkt dat met hun annulatiemiddel de verzoekende partijen deze vereniging met recht kunnen aanwrijven een onwettig, want met het medisch monopolie strijdig doel na te streven, de uitoefening van een beroep te willen regelen dat haar leden wettelijk niet mogen uitoefenen, aan die leden onwettig een beschermde titel te willen verlenen;

Overwegende dat aangenomen dat -woorden van de verzoekende partijen- "de uitoefening van de osteopathie niets anders (is) dan de uitoefening van de geneeskunde" en dat -stelling van de verzoekende partijen- die uitoefening zonder meer onwettig is, de "schijn van wettigheid" van het optreden van osteopaten bestaat ook al verenigen zij zich niet in een beroepsvereniging; dat hoe dan ook de Raad van State, geroepen om statuten van beroepsverenigingen te bekrachtigen, alleen kan nagaan of die statuten aan de wettelijke voorwaarden voldoen, ongeacht de "schijn" die ze naar buiten kunnen oproepen; dat hierboven is gezien dat de Raad in de statuten zelf de door de verzoekende partijen beweerde onwettigheid niet heeft kunnen detecteren;

4.2. Overwegende dat het middel niet gegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op zestienduizend frank, komen ten laste van de verzoekende partijen, elk voor een vierde.

De kosten van de tussenkomst, bepaald op drieduizend frank, komen ten laste van de tussenkomende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op dertien september 1900 negenennegentig, door de IXe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	J. BORRET,	voorzitter,
	A. BEIRLAEN,	staatsraad,
	L. HELLIN,	staatsraad,
Mevr.	S. VAN AELST,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. VAN AELST.

J. BORRET.